

DISTRIKT NO. 2, SØNNER AV NORGES AARSMØTE

I SAN FRANCISCO, CALIF., 12te, 13de, 14de og 15de juni.

Refereret specielt til "Western Viking" av LARS FEDT

C. K. Andersen, Seattle blev Distriktspräsident; Sekretær Cornelius Johnsen og kasserer Louis Wick gjenvalgt.

I snart et helt år har det i våre aviser vært skrevet en hel del om forberedelsene til distriktets årsmøte i San Francisco, så møtet var forventet med store forhåpninger.

- Midnatsolen No. 46, Alaska: Fru O. Field.
Fjeldheim No. 47, Bend, Ore.: Louis Strøm.
Roald Amundsen No. 48, Sacramento, Cal.: Leif Øvre.
Følgende komiteer utnevntes av presidenten:
Lovkomite: C. K. Andersen, P. Stromsheim, Ragnvald Johnsen.
Innstillingskomite: E.C. Olsen, B. Manger, M. Vistaunet.
Resolusjonskomite: J.E. Beum, Olaf Simons, O. L. Larson.
Finanskomite: John Edwardsen, Helga Nelson, Alf Johansen.
Pressekomite: G. Arntsen Astad, John Wangsmo, Kasper Aagard.
Ritualkomite: Lars Fedt, fru O. Field, Valdemar Holm.
Skrivelser oplettes fra R. N. Qualley, Madison, Wis., samt hilsningstelegrammer fra hovedstyret, fra første, fjerde og femte distriktslosjer, samt fra losje Leif Erikson, Seattle; losje Tordenskjold, Spokane; losje Per Gynt, Los Angeles; Nidaros, Astoria; Normanna, Everett; Mjølnar, Silvana og Anna Kolbjørnsen No. 4, D. av N., San Francisco.

Mange viktige forslag

Selve årsmøtet begynte torsdag ettermiddag kl. 2, og blev åpnet av distriktets president, hr. Halvor Quam. Alle distriktets øvrige embedsmenn var tilstede.

En av de mest viktige beslutninger tatt på møtet var med hensyn til det påtenkte Gamle-hjem. Det blev i den anledning besluttet å gå igang med inn-samling av et beløp på \$40,000 til et grunnfond for gamlehjemet.

FOLKETS SJEL
Jeg ser et land som stiger av hav,
skjønt tusind mil i det fjerne.
Et land som naturen selv os gav
og hvor tanken stanser saa gjerne.

Til den norsk-amerikanske presse i distrikt No. 2, Sønnar av Norge.

San Francisco 14. juni.
Distrikt no. 2, Sønnar av Norge uttrykker herved sin erkjentlighet for den utmerkede støtte og forstaaelse pressen herute, har utvist like overfor ordenen Sønnar av Norge.

Vær forsiktig med Greta!

Den kjendte engelske filmkritiker Atkinson hadde efter premieren paa Greta Garbos første talefilm "Anna Christie" skarpt kritisert filmsstjernens engelsk, som han fandt lite pen og haard. Siden har han mottatt en række trusellbrev som vidner sterkt om Greta Garbos popularitet, og den 18de mai trængte en ung mand ind i kritikerens hjem og ropte at han vilde dræpe Atkinson fordi han hadde tillat sig at kritisere Greta Garbo. Han truet tjeneren med at dræpe ham, hvis han ikke slap ham ind, og først da politiet var kommet tilstede, blev han uskadeliggjort.

ISLAND

Av Olaf Berild
Sagaen lyser Hekla i natt;
skjaldenes maal ennu høres.
Fortidens guder griper oss fatt,
viser oss skatt;
vikingestøtter avsløres.

Ragnhild Alexandra

Som meddelt i forrige nummer blev en datter født til kronprinsparret 2den pinsedag.
Begivenheten blev feiret i Norge med fester og tilstelninger.
Aviserne utkom med ekstraavgaver. — Lykønskningstelegrammer begyndte straks at strømme ind fra nær og fjern.

Tre søstre druknet

Nidaros 11. juni: Tre søstre, Klara, Marie og Ruth Østgaard er druknet i et vand i nærheten av Agdenes. Den yngste søster falt uti og de to ældre hoppet efter for at forsøke at redde hende.

Charles Hoff hopper igjen.

Oslo 23. mai: Det skotske fotballag Patrick Thiste seiret iaften over Frigg med 6-1.
I pausen under matchen gav Charles Hoff opvisning i stavsprang og hoppet 4.20 m.

DØTRE AV NORGE

Hovedlosjemøte i San Francisco 12, 13, 14. og 15de juni.
Døtre av Norge paa Pacific-kysten avholdt sit aarsmøte i San Francisco ovennævnte dage.
Det store praktige hotel Whitcomb var delegaternes hovedkvarter.

SKAND. FRATERNITY

Harmony losje no. 244 hadde regulært møte 17. juni ledet av president Alice Pedersen.
Sykekomiteen rapporterte at de fleste syke var i god forbedring og noen var helt vel.

FRA KIRKENS FELT

Pastor C. B. Rundsvold, Elk Point, S. Dak., har mottatt kald til Glyndon, Minn., og flyttet dit den 10de juni.
Hans eftermand blir pastor Walter I. Aamoth fra Froid, Montana.

Pastor A. O. Aasen, prest for Immanuel menighet i nordøst Minneapolis, har antatt et kald fra indremissionen til Vancouver, B. C., Canada, og flytter i slutningen av august.

Pastor L. E. Green døde i Minneapolis mandag den 9. juni.

Han var født den 20. april 1841 i Øvre Romerike, Norge, og utvandret til Amerika i 1866. Avdøde overlevet av hustru, samt 3 døtre og en søn.











## Paa langfart med S.S. "Hanna"

Med "Arendal" ombord.

Skrevet for "Western Viking" av A. Bj.

— 3 —

Dagene gik som vanlig ombord paa "Hanna," men kveldene var hver for sig noget enestaaende til ombord paa en skute at være. Jeg vil ikke paastaa at nogen av os var anderledes end norske sjømand ialmindelighet, hverken værre eller bedre — undtat "Arendal." Vi passet vort arbejde naar vi var i sjøen, moret os saa godt vi kunde iland, lengtet hjem til kjæresten iblandt, men lot ellers hver dag ha nok med sit. Naar vi laa i sjøen benyttet vi som regel frivakterne til kortspill og litt krangel iblandt med fyrbøterne, foruten de timerne vi sov. — Men siden "Arendal" kom ombord var der indtraadt en merkvaerdig forandring. Han øvet en indflydelse paa os som var rent besynderlig. Saa kameratslig og omgjengelig som han var, var det allikevel som om vi aldrig kunde betragte ham som en almindelig sjømand bare. Dertil hadde vi igrunnen for store tanker om ham. Vi hadde endnu ikke hørt ham bande hverken over labkskansen eller hundevakten og langt mindre fly op i sinne for ting, som kunde faa enhver av os andre til se rødt. Vi blev aldrig klok paa "Arendal." Det var som om alle ting skulde være saa for ham.

Til og med i fyrbøterskansen, hvor vi matroser ialmindelighet ikke er saa særdeles vel ankrevne, hadde "Arendal" bare venner. Ret som det var, hændte det, at en av fyrbøterne stak hodet ind i skansen til os og ropte "Arendal" over til sin side for at faa hans avgjørelse i et eller andet vanskelig spørsmål, eller det var et brev som skulde skrives. Tilslut hændte det at fyrbøterne kom ind til os naar baadsmanden, kokken og "Arendal" hadde sine diskussioner, og "Arendal" placerte dem rundt i kjøerne og gjorde i korthet rede for hvad spørsmålet gjaldt, præcis som om de var medlemmer av en eller anden kommission, som bare var kommet for sent til et forhandlingsmøte. Nogen hver av os hadde jo været til møter i land, hvor alt gik for sig paa en pen og pyntelig maate, men at en lignende ordning skulde kunne indføres ombord i "Hanna" hadde vi aldrig drømt om. "Arendal" gik endnu videre. Han fletted os ind i diskussionerne og fik os til at staa op og forlange ordet og vente paa vor tur til at tale. Det kunde aldrig falde os ind at si et kvæk førend "Arendal" ropte os op. Alt slikt var nyt for os, men umaatelig interessant, og naar en eller anden av os hadde "ordet" i en sak og alle andre sat og lyttet og anstrenget hjernen for at finde ut hvad de skulde si, naar deres tur kom, — da var det ikke frit for andet end at taleren følte sig som litt av en betydelig person. "Arendal" brukte at sitte med en kladdeløk foran sig, hvor han noterte ned hvad den ene eller anden sa. Saa begyndte baadsmanden og kokken ogsaa at notere, og snart noterte de fleste av os. En kveld hadde kokken faat 1ste styrmanden med ind og siden kom han

igjen flere gange. Han deltok ofte i diskussionerne, og en aften like før vi skulde avslutte møtet stod styrmanden op og holdt en tale for "Arendal," som fik os til at klappe alle mand. Styrmanden sa blandt andet: En mand som "Arendal" ombord paa hver av de norske skuter, vil skape en sjømandsstand, som i tillegg til det, at den har ord for at være den beste i verden, vilde gi den et pluss, som end mere vilde gjøre os skikket til at hævde flaggets ære!

"Arendal" svarte med en fin tale om, at den norske sjømandsstand alltid vilde holde sin førerstilling saa længe den fostret officerer, som ikke bare forstod sig paa navigation, men ogsaa paa gutterne. — Da hylte vi. Men "Arendal" stoppet os med en haandbevegelse og fortsatte:

— Det falder ofte i vor lodd at vaage livet i kamp med storm og hav, og særlig i slike stunder er det vi forstaar og værdsætter vore overordnede. Ingen av os er spesielt ræd for at finne en vaag grav — var vi det tok vi aldrig en hyre — men vi hanger ved livet i langste laget, og de norske skibsofficerer har aldrig endnu foregaat sine gutter med et slet eksempel i farens stund, ei heller har de undlat at gjøre sit ypperste baade for sig selv og os, derfor: Leve den norske sjømandsstands ypperste representanter — de norske skibsofficerer! Gutter la os reise os og adressere den 3 gange hurra til styrmanden og be ham bringe det videre til kapteinen. Altsaa, hip!

— Hurra, hurra, hurra!

— Og et fra loftet — hurra-a! — Det var Thorvald Drammen som skrek ned gjennem luftrovd fra bakken, hvor han gik utkik.

Styrmanden var ikke langt ifra bevæget:

— Tak "Arendal" — tak allesammen! Godnat!

Men baadsmanden var bevæget. Vi kunde endog se øinene hans var blanke.

— "Arendal," sa han. Du er mere værddt end jeg og kokken og hele bundten her tilsammen. Jeg sier som styrmanden jeg, at vi maa være glad til at ha dig ombord.

— Nu maa du gi dig baads, ellers blir vi nødt til at rope hurra for dig ogsaa! Det var igjen Thorvald som gav sit ord med i laget oppe fra bakken.

Baadsmanden gav "Arendal" et haandtryk, som vi kunde se blev hjertelig gjengjældt. Og fra den kveld steg baadsmanden flere grader i vor agtelse. Han var en gammel hædersmand. Bare underlig at vi ikke hadde opdaget det før.

### "Spøkelset."

Nils hette den ene av fyrbøterne. Han var en liten spinkel fyr midt i tredivearene. Ryktet fortalte, at han engang hadde været gift, men konen hadde løpet fra ham. Imidlertid hadde vi det ikke fra ham selv, saa det er vel ikke sikkert det er sandt. Nils var litt av en underlig skrue; han holdt sig meget for sig selv, men var en dygtig fyrbøter. Det han manglet i størrelse og krafter hadde han igjen i energi og ihærdighet. Hans kamerater paa fyrdørken inderømnet til og med, at Nils kunde holde "stimen" bedre end nogen av dem og endnu syntes han ikke at arbeide halvt saa tungt som de gjorde.

Der findes endnu en masse sjøfolk, som dyrker overtroen, og Nils var noget helt for sig selv paa dette omraade. Han trodde ikke bare

paa spøkelser, men saa et varsel i alle mulige hændelser. Hans rædsel for at foreta sig ting, som kunde varsle ulykke grænsset til det latterlige. Aldrig steg han ut av kjøien med det høire ben først — eller kanske var det venstre; den samme regel gjaldt ogsaa naar han skulde op eller ned lederen til og fra fyrdørken. Det gale ben først i et slikt tilfælde kunde forarsake den største ulykke. Nils hadde engang forglempt staa da han skulde paa vakt, og han var ikke før kommet ned paa dørken før han traadte paa spaden og fikk skaffet i ansiktet, saa han i flere dage gik med blaak øie. Heller ikke var det tale om at faa Nils til at stanse et sekund i et værelse, hvor der før var 12 og han vilde bli den 13de, og hundrede andre smaa ting tok han like stort hensyn til. Han hadde en bok, hvori alle disse forskrifter fandtes og denne boken førte han med sig overalt. Ellers hadde han en hel samling bøker med spøkelseshistorier av aller værste slags. Naturligvis benyttet vi alle anledninger til at ha moro med Nils, og det sa sig selv, at han ikke gik under andet navn ombord end "Spøkelset." Saasart en av os fikk fat paa en utrolig historie, blev den omgaaende leveret til Nils efter at vi først hadde pyntet paa den og lagt til saa meget som vi kunde finde paa. Vi kunde saa allikevel ikke lave den saa utrolig, at Nils ikke annammet den med hud og haar. "Spøkelset" var i tillegg til dette en smule religiøs anlagt. Ikke slik at forstaa, at han holdt bønnetimer, eller undlot at bande naar det faldt sig slik. Men han læste bibelen og svermet for alt i den, som hadde med aander og denslags at gjøre. Og i bibelen var det igrunnen han fandt sin tro bestyrket paa alle sine spøkelser og overnaturlige ting.

Naar vi lo og gjorde nar av hans latterlige overtro, hændte det at han kom frem med bibelen og visste os svart paa hvit, at de døde kunde gaa igjen, og at hele universet var fyldt med aander og usynlige væsener av alle slags. Spiritistmøter og lignende forsamlinger besøkte han saa ofte han hadde anledning, og tryllekunstnere og fakirer var ogsaa gjenstand for hans bevaakheth. Naar Nils berettet fra sine ophold i "cirkelen" blandt spiritister i mystiske mørkerum, og om aander, som han riktig nok ikke hadde set, men baade hørt og følt, kunde vi ikke undga at lytte til. Ja, det hændte endog at han opnaadte at hensette os alle i en dyster stemning. Naar han fortalte var det med et saa høitidelig og uhyggelig alvor, at bare det kunde bibringe os rare fornemmelser. Men ialmindelighet møtte han bare liten oppmerksomhet fra vor side.

Nils var naturligvis tilstede ved vore aftemøter med "Arendal" som centrum saa ofte han hadde anledning, og vi som kjendte til hans svakheter med hensyn til aander og spøkelser, ventet naarsomhelst at han skulde bringe dem frem ved leilighet for at faa høre "Arendal's" mening. Og ganske riktig. En kveld vi ikke hadde noget spesielt at snakke om, fandt Nils anledningen passende og spurte:

— Du "Arendal," som nu likesom forstaar dig paa litt av hvert, — tror du at der findes nogen slags væsener, som vi ikke kan se bestandig — jeg mener ikke spøkelser — dem vet vi jo eksisterer, men nærmest hvad vi kalder for aander?

— Jo, nu kommer han piskedd med sine usynlige dragoner! utbrøt "Vaterland." Nu faar vi belave os paa en hyggelig mørketime.

Vi saa alle spændt paa "Arendal."

— Vel, lød svaret. Vi mennesker er bare en skapning blandt tusen andre forskjellige i verdensaltet, og selv om vi roser os av at være den ypperste skapning over alle andre, er det vel ikke sikkert, at vi har naad fuldkommenheten slik, at vi ganske bestemte kan avgjøre hvad der er og ikke er. Men siden du spør mig saa direkte, vil jeg svare, at jeg personlig tror der findes mere mellem himmel og jord end vi aner i øieblikket. Med det mener jeg ikke akkurat, at luften er fyldt med usynlige væsener, som flyr rundt uten at ha noget spesielt at bestille, men jeg tror der fremdeles findes mange ting, som vi ikke er istand til at forklare paa en saakaldt naturlig maate.

Baadsmanden og kokken var de første, som flyttet sig nærmere bordet og snart hadde vi allesammen indtat vore pladse. "Arendal's" svar forbauset os endel. De fleste hadde sikkert ventet, at han ikke skulde ha git Nils medhold. Men allikevel var der noget tiltalende ved svaret, som behagelig enhver av os. Det hørtes meget forstandig ut, men siden det kom fra "Arendal" kunde det vel ikke være anderledes.

Nils saa sig omkring med en tilfreds mine. Endelig hadde han da truffet en, som var mottagelig for fornuft? Og fikk han "Arendal" paa sin side, visste han godt nok, at alle vi andre var solgt.

— Ja, utbrøt han sindig og rolig. Jeg skjønnte jo, at du hadde bedre vet end resten av besætningen her ombord. De gjør alltid nar av mig fordi jeg tror paa slike ting, som jeg ikke kan lægge akkurat midt frem for næsa paa dem — endnu jeg kan vise dem, at selv bibelen fortæller om baade det ene og det andet, som hverken de eller andre kloke hoder kan hitte ut av.

— La os ikke blande bibelen ind i dette, og spesielt ikke det gamle testamente, som jeg skjønner du refererer til, sa "Arendal." Hvad det angaar, saa er der adskillig der som hverken henger i sæk eller taug. Og jeg tror naturligvis ikke paa de ting, videnskapen forlængst har bevist er det rene skjære sludder.

— Hm, utbrøt baadsmanden. Skal jeg si min mening, saa tror jeg nok bibelen er likesaa meget at stole paa, som videnskapen.

— Jasaa, utbrøt "Arendal." Det var lett at skjønne at han nu var kommet i stemning, og vi næret ikke minste tvil om, at baadsmanden ved sin bemerkning hadde nedkaldt straffen over sig.

Jeg skal bare nævne et par ting, som baadsmanden kan finde svart paa hvit i bibelen, og som baade han og ethvert andet fornuftig menneske maa indrømme er noget sludder, ihvertfald hvis vi skal ta det bokstavelig, og dette fordi videnskapen har vist os og lært os noget mere rimelig. For eksempel det vi kan læse om i Josva's bok, hvor det fortælles at solen stod stille midt paa himlen omtrent en hel dag — altsaa jorden stod stille.

— For Gud er ingenting umulig, indskjøtt Nils med overbevisning.

(Forts.)

# Til fordel for Barnehjemmet i Poulsbo, Washington!

## TEGN EN AARSABONNENT FOR WESTERN VIKING (\$1.00) OG HALVPARTEN AV BELØPET TILFALDER BARNEHJEMMET I POULSBO, WASH.!

Enhver av os vil gjerne være med at yde et lite bidrag til barnehjemmet i Poulsbo! — Dette gjælder ogsaa "Western Viking." Utgiverne av bladet har derfor besluttet at 50 pct. av kontingenten for nye abonnenter, tegnet av og ved personer, som ønsker det slik, skal tilfalde barnehjemmet i Poulsbo! Dette gir alle venner av nævnte institution anledning til at ta et lite tak for barnehjemmet — og samtidig os en anledning til at være med at yde en skjærv til et saa værdig øiemed!

"Western Viking" koster kun \$1.00 pr. aar, og naar vi tilbyder halvparten av dette beløp til barnehjemmet, forstaar vel de fleste, at vindingen paa vor side ikke blir finansiell! Men vi ønsker at bringe "Western Viking" ind i hvert eneste norsk hjem paa Pacifickysten, og er villig til at ofre baade penge, tid og arbeide i dette øiemed — og denne plan med 50 pct. av ny subscription til barnehjemmet i Poulsbo, haaper vi vinder støtte blandt publikum.

### ALT HVAD DE BEHØVER AT GJØRE ER AT INDSENDE NAVN OG ADRESSE, LEDSAGET AV KONTINGENTEN VI KVITTERER FOR MOTTAGELSEN I BLADET OG BESØRGER HALVPARTEN AV BELØPET SENDT TIL POULSBO

AL SLAGS TRYKNINGSARBEIDER  
UTFØRES HURTIGT OG BILLIGT

— Moderne maskiner og materiell —

BREVPAPIR, KONVOLUTTER,  
BILOVE, KONSTITUTIONER  
FESTSANGE, VISITKORT, Etc.

**PUGET SOUND PUBLISHING CO**  
1125 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

DETTE TILBUD GJÆLDER TIL OG MED 1STE AUGUST  
BENYT DENNE ANLEDNING! — — — FORTÆL DERES VENNER!

Abonner paa Western Viking og støtt derved Barnehjemmet i Poulsbo!  
Fyld ut kupongen i denne annonse og send ind under adresse: — "Western Viking", 1125 Tacoma Avenue, Tacoma, Wash.

ET TUSEN NYE ABONNENTER BETYR \$500 TIL BARNEHJEMMET!  
LA DET VÆRE MAALET!

Begynd idag ved at spørre din nærmeste norske nabo om han er abonnent!

"THE WESTERN VIKING"  
1125 Tacoma Ave., Tacoma, Wash.

Undertegnede abonnerer paa Western Viking for et aar. Kontingenten \$1.00 vedlægges, av hvilket beløp halvparten tilfalder Barnehjemmet i Poulsbo, Washington.

Bladet bedes sendt under følgende adresse:

Navn .....

Adresse .....

(Dette tilbud gjælder ogsaa den svenske avis Tacoma — "Puget Sound Posten.")

**BREV FRA ULRICHSEN****Ulrich Zakarias Ulrichsen**

Det er med meg som me alle store skribentar, at me gjerne vil gaa over dei mørkaste punktan i vores liv med ei fin hand. Me vil ikkje hefte os meire med dem eller som er høgst nødvendig for etterslektens belærelse.

Dette gjelder daa spesielt i mit høve naar eg skal skildre mit samliv med ho Malena, fyrste kaano mi. Eg maa bestræbe meg paa aa fara over ho saa lempelig som mulig, for det er slettes ikkje saa godt aa vite — ho kan enno raake til aa treffe meg, og daa er det best for helsa og helbreden at eg ikkje ha sagt for mykje.

Til alle Malena sine udyder og feiler, laag der noko som ikkje var aldeles til aa forraakte. Ho var ka dem kalle paa amerikansk for "ambitious" — og det var ho helst paa mine vegne. Ho drog meg med paa alle slags møtinger, og hadde meg til aa lære fine taler utenat, som eg kunde rive av meg, naar eg blei opfordra til aa "si nogen ord," og det sørga ho for hendte ret ofte. I slike høve kom mine talemåter til sin betydning. Var det i kinamissionen vi møtte, saa talte eg om de stakkars kinesiske hedningan saa dem som hørt paa kunde bli gul av misundelse, og møtte vi i Zululandsmissionen, snakke eg om de smaa svarte negerongan som maatte fly rundt berfåt i steinrøis og tornebusker og ikkje hade noko paa beinan. Naar eg talte slik, saa var det fordi at kjærringa heime i Laksevaagen alltid hadde det saa travelt med aa strikke strømper og sy pulsvanter til negerongan. Naar vi møtte i den indenlandske missionen til finnmarksfolket si frelse og oppbyggelse kunde eg rekti slaa meg laus og tale ut ifra erfaringens rikdomskilde, for eg hadde eingong i min tidligste ungdom været paa ei Nordlandsreise og hadde daa baade set og hørt finn-folket kor dei for rundt i sine komager og levde eit ugudeleg liv uten prest eller kjerke og brudevielse. Daa kan dokker tru at Laksevaagskjærringa sat med aapen mund og ører og lytta til mine beretninger.

Naturligvis gjek det slik til som ho Malena hadde beregna, at eg blei valgt til formand og i bestyrelsen paa alle dei missionsforeningan som dreiv virk-

somhet i Laksevaagen. Og det slutta ikkje med det. Nei daa, disse kvinnfolka insista paa, at eg (som var den eneste hane i kørja hos dem) skulde vælges baade til fattigkommissionen og inn i kommunebestyrelsen. Og det gjekk akkurat som dem vilde det, for det var i Laksevaagen som paa dei fleste smaaplassen i Norge, at det var "kvinden som regjerte."

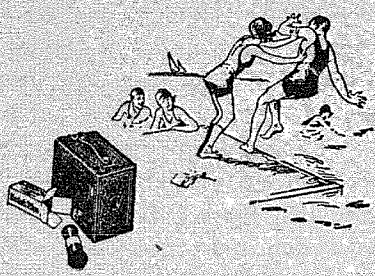
Eg steig og steig i høgaktelse blandt folk, og det kunde eg for det meste takke ho Malena for. Ho gjekk rundt dagstødt og snakke "om sin mand i embedet" og det var ikkje maatte paa kor ho kunde smøre paa.

Det var ei lykkeleg tid, om eg saa skal seie, men ho fik en bratt ende, som dokker skal faa høre om i fortsettelsen.

Som dokker kanhende bemerkka i forrige utgivelsen av "Western Viking" saa skal nordlendingan ut og lufte paa seg — dem skal ha "St. Hans-moro" den 21de og 22de juni. Nordlendingan er et folk foran si tid paa alle omraader; det er vel ogsaa derfor dem ha fløtta St. Hansnatta frem til lørdagskvelden den 21de. Og skal me tru ka komiteen deres indberetter, saa skal dem arrangere seg baade med "midnatssol" og "maanskin" der ute ved Geneva-sjøen. No er ikkje eg medlem av Nordlandslaget direkte, men eg skal paa den utflukten iallefald. For sjøl om eg ikkje er medlem, saa regner eg med i noke slags slektsskap allikevel, fraa den tia daa far min og bestefaren min segla fraa Bergen til Nordland og kjøpte "billig" fesk. Bestefaren min sa altid at nordlendingan var eit storartet folk aa ha med aa gjøre, for naar dem fik seg ein god dram, saa saag dem ikkje saa nøie paa vekta, eller dem rak aldrig aa telle saa fort som han bestefar hiva feskén ombord, saa naar han som telte var kommet til 100 var han bestefar langt opimot 200. Han far kom ogsaa svinaktig godt ut av det med nordlendingan, for han døde som velstandsmand i Bergen.

Pørsonally kunde eg skrive ei heil bok om mine oplevelser fraa Nordlandsturen min, men det hører ikkje heime her, og det meste av det er saa utrueleg at folk flest vil kalde det for løgn, saa eg lar være. Men han Sivert, romkameraten min, holder fremdeles fast paa, at det nordlandske folket er det mest opplyste fraa ifra Norge (og daa meiner han ikkje berre det at dem har sola baade nat og dag om sommeren) og ellest blir han aldrig trøtt av aa fortelle meg om han presten dem hadde der oppe som brukte gamlingen sjøl som ridehest daa han skulde preike i ei kjerke i Kjøbenhavn. Det eneste eg har imot den presten er namnet hans, men han Sivert paastaar at der ikkje er noko aa indvende imot det; — vil eg ikkje skrive det, kan eg la være, seier han, for det er kjent ifraa Lindesnes til Nordkap og langt utanför iallefald.

Der er mykje meir eg skulde ha sagt om nordlendingan no, men ettersom eg expekte aa

**STØRSTE GODTKJØP**

av  
**FOTOGRAFIAPPARATER  
I TACOMA**

En ekte Eastman Camera med to reflektører. Tar billeder  $2\frac{1}{2}\times 4\frac{1}{4}$

**\$2.00**

Almindelig pris \$3.75

Kom tidlig og velg dit apparat mens utvalget er stort.

**Shaw Supply Co., INC.**  
1015 Pacific Ave.  
"SHAW SERVICE SATISFIES"

ha ei god tid sammens med dem lørdagsnatta og heile søndagen, saa kanhende blir det noken ord aa skrive om dem neste vika.  
**Ulrichsen.**

**SØNNER AV NORGE**

(Forts. fra side 1)

Valg på styre.

Følgende valgetes til styre for kommende termin:

Pres. C. K. Andersen (ny)  
Vise Pres. P. Stromsheim (ny)  
Dommer Halvor Quam (ny)  
Skr. Cornelius Johnson (gj.v.)  
Kasserer Louis Wick (gj.v.)  
Regent Olaf Ihme (gj.v.)  
Tillidsmenn: H. Nelson og M. Vistaaudet, henholdsvis 2 og 4 år.

Repr. til Hovedlosjemøtet

Til representanter til hovedlosjemøtet valgetes:  
C. K. Andersen, Lars Fedt, P. Stromsheim, Andrew Olsen, Olav Simonds, Cornelius Johnson, John Vangsmo, M. Vistaaudet og S. A. Syrstad.

Til suppleanter valgetes:  
M. A. Grimstad, fru B. Dypvik, J. M. Andersen, Ragnvald Johnson, John Edwardsen, Andrew Andersen, P. J. Vikdal, fru O. Field, og Bj. Svendsen.

Det festlige samver.

Festlighetene i anledning distriktsmøtet var vel noe som overgikk alle tidligere.

Torsdag kveld den 12te var det velkomstfest for delegater og besøkende i California Hall, med et for anledningen passende program. — Programmet var under ledelse av den nyvalgte vise president hr. Peter Stromsheim, assistert av losje Anna Kolbjørnsen, D. av N.'s prektige drillteam, Nordmennenes Sangf. av San Francisco, samt den lokale døttrelosjes president fru Nettie Seamen. På grunn av at byens avholdte borgermester James P. Rolph var fraverende fra byen og derfor forhindret i selv å ha anledning å ønske delegatene og de besøkende velkommen, hadde han i sitt sted tilsatt Høiesterrettsdommer Steiger, som på en utmerket måte var istann til å utføre dette hverv på en for byen verdig måte. Taler blev dessuten holdt av Distrikts pres. Halvor Quam, hovedpres. Pac. kystens D. av Norge, fru Aalbu; Peter Stromsheim, Storlosje vise pres. Sam Strom, samt presidenten for losje Anna Kolbjørnsen, D. av N., San Francisco, samt konsul Kildal. Der innløp ogsaa et helsingstelgram fra Governør Young av California. — Etterpå var det bevertning og dans.

På fredag kveld 13de juni var delegater og besøkende losje Bj. Bjørnson No. 14, og losje Gjøa No. 18, D. av N.'s gjester ved en storslagen festlig bankett i Elk's Klub's prektige bygning i Oakland. Og det må sies til Oakland-losjenes heder at denne

Hver lørdag aften — Skandinavisk-Amerikansk

**DANS**

**HENRY BELLANDS ORKESTER  
GREENWICH COLISEUM**

bankett var noe av det festligste ved hele årsmøtet. Både losje Bj. Bjørnson saavel som losje Gjøa er goe livsfriske losjer som på en verdig måte er istann å vareta og fremme alt det som er til heder og ære for de mange av vårt folk som har bosatt sig i denne by som har vært kallt vestkystens norkste by.

Lørdag eftermiddag var delegater og besøkende vist byens mange severdigheter, og om kvelden var det bankett i Hotel Whitcomb Roofgarden. Denne bankett var arrangeret av de lokale losjer av Sønnen og Døtre av Norge. Ogsaa denne var i alle henseende en svært festlig tilstelning som sikkert vil minnes av alle tilstedeværende.

Men det beste av allt var allikevel utflukten til losje Henrik Ibsens nu så berømte park i Kongebjergene, omkring 40 mil fra San Francisco. Omkring 800 mennesker hadde funnet veien derop tidlig på søndag for å avslutte og sette sit sidste festpreg på S. og D. av N.'s årsmøte, et årsmøte som vil minnes med tilfredshet av alle deltagende.

Den 17de mai iaar var det 100 aar paa dagen siden Henrik Wergeland fuldtendte sit livs hovedverk "Skabelsen, mennesket og Messias." Skjønt dette verk av mange kyndige betraktes som noget av det mest storslagne i norsk literatur, er det svært faa almindelige mennesker som har læst det. Wergeland var 22 aar gammel da han undfanget ideen til det og 24 aar da han hadde det færdig.

Har du glemt at abonnere?

STOCKS & BONDS— 10 aktier i Den Norske Amerikaline, a \$65.00 pr. stykke. Med 16 skibe i fart er dividenden vel beskyttet og vi anbefaler undersøkelse. Ogsaa andre Stocks & Bonds kjøpt og solgt. Pengeforsendelser besørget til Skandinavien.

F. C. HEWSON  
Agent & Broker  
Main 1759 903 Pac. Ave.

**EN PASSENDE PRESENT**

for venner og kjendte er  
et aarsabonnem<sup>ent</sup>  
—paa—

**THE WESTERN VIKING**

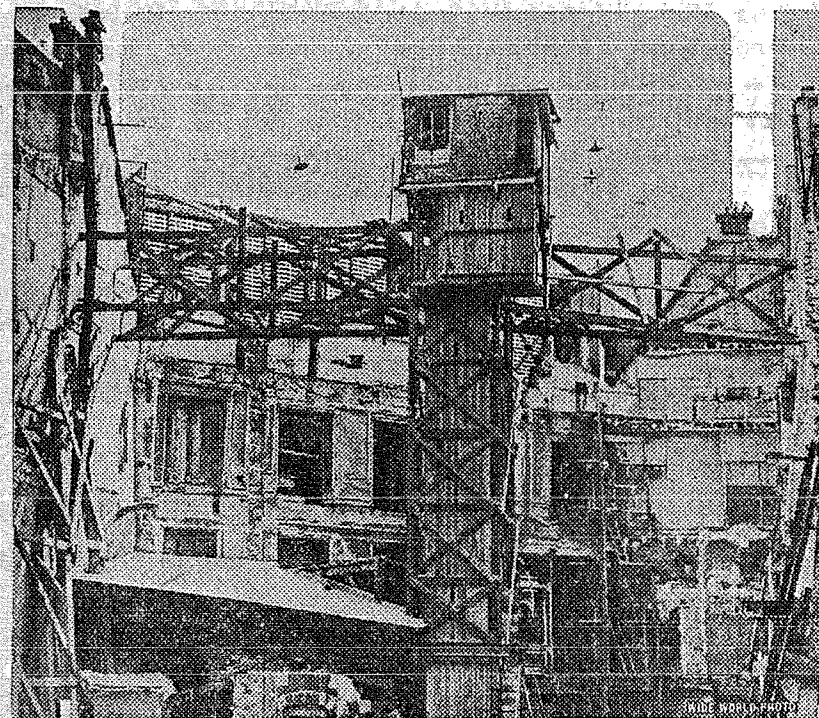
Denne present koster kun \$1.00, men fører det med sig, at den bringer glæde og hilsen hver eneste uke i hele aaret.

Til Norge \$2.00

Indsend Deres vens adresse tillikemed \$1.00 i check eller money order og vi skal sende bladet til den opgivne adresse — til Deres ven eller slektning.

1125 Tacoma Ave.

Tacoma, Washington

**This Man's Home Was His Castle**

An insurance company recently bought a Paris building to demolish it and on its site construct a new one, but met with the obstinacy of a tenant who would not move. He had a small shop and room on the sixth floor which made it necessary to erect a scaffold for the tenant until the construction should include his room.

GRATIS:

ET STORT GLAS VED HVER KANDE

**GESUNDHEIT!**  
  
**SMÅK AV IMPORT**  
**Gesundheit MALT EXTRACT**  
A. J. WOLFF & SON, N. W. distr.  
1529 Pacific Ave., Tacoma

Three stores for your convenience  
Wedding decorations.  
Funeral Decorations

**ACME FLORIST SHOP**

50th & McKinley Mad. 898  
6th & Pine Main 1323  
Rhodes Flower Shop. Ma. 6395

**So. Tacoma Undertaking Company**

5036 So. Union Ave. — Mad. 1122  
P. OSCAR STORLIE

**HIGH-TEST**

Malt Extract  
Buy the best from your grocer or  
M. A. Johnson, Distributor  
1533 Pacific Ave. Main 2074

23rd Street Cleaners  
Community Cleaners  
McKinley Park Cleaners

"GET THE HABIT"  
WEAR CLEAN CLOTES

Detta är en Tacoma-firma.  
"DIRECT PLANT SERVICE"

Mad. 3102-L D. N. PEARNE  
COMMUNITY RADIO & REPAIR SHOP  
Lawn Mowers Sharpened and  
Repaired. Bicycles, Stoves,  
Electrical Appliances  
1211 So. 56th Tacoma, Wash.

**MODEL MAID**

BREAD-CAKES-ROLLS

Vi er beredt til at staa til tjene saavel nat som dag

**Tuell Funeral Home**  
2215 Sixth Ave. Main 580

**EFTERSØKNINGER**

Bernhard Paus søkes av sin søster. Han er fra Krogstadellen og født den 8. aug. 1879. I 1913 var han i Akely, Minn. Han arbeidet med tømmerhugst. Det antas at han har reist til vestkysten, og oppholder sig der.

Harald Moe født i Oslo den 14. august 1863 eller 1865. — I 1926 opholdt han sig i Linton, Ore. Han arbeidet paa en sagmølle.

Edvard Kristian Ericksen, f. den 21. jan. 1887 i Skjõma, Agdenes, søkes av sin mor. Han er sagbruksarbeider. I 1925 var han i McCloud, Calif.

Oplysninger om en av ovennævnte bedes venligst tilsendt Frelsesarméens Eftersøkelserkon-tor, Pilestrædet 22, Oslo, Norge.

**MERE END DET!**

Naar du sparer saa mener det mere end bare at lægge penge tilside. Det mener ogsaa at du bruker dine penge fornuftig. Hvis du kjøper ting du ikke behøver, har du mindre penge for andre ting, deriblandt ogsaa at spare.

BRUK PENGENE FORNUFTIG — SPAR MERE

**Peoples Savings & Loan Association**

1109 Pacific Ave.

Home of the Thrifters — Where Savings Grow